

פסקין רב משה בענייני אבלות - שיעור 425

I. הפסיקים

- א) הנשים בבית אבל צריכות ללבת לחדר אחר דהוי מקום שפתוח לרבים שצורך בו מדינה תמיד הפרדה בין הנשים לאנשים וכ"ש לתפילה ובדיעכד נחשב זה לאקראי ואין להמנע מהתפלל ממנה זה אבל בבית חתן די בכך שלכלו האנשים המתפללים לזרות אחת שאינו פתוח לרבים (אג"מ ס' י"ז - א) ובאקראי אפשר להתר לasha אחת להיות בבית הכנסת ללא מיחיצה דasha עולה למנין שבעה קרואים (לפ"ז - ג) אג"מ (פס) וע"ע בכף החיים (רפ"ז - כ"ה)
- ב) לילך להקמת מצבה ביוראף לא נתקבעו שום אינשי לזה אלא שהמשה דהחברא קדישא היה עוסק בהקמתה ובכלי שום פרסום וגם بلا אנשי המשפה ובאמריקה עושין הקמת מצבה ברוב עם שא"כ אולי ככלא ילק הבן על הקמת מצבה על קברו של אביו יתחשב זה לבזיזן אמן לבטל תלמוד תורה אחרים כדי שהיה מנין שם אינו נכון כלל (ד"ע ואג"מ י"ד ז - ס"א ג)
- ג) לחלק את המתפללים לשני מנינים שאחד מהם יתפלל מחוץ לבית הכנסת לצורך שני אבלים אין לעשות כן (ו) שהתפילה עצמה עדיפה כשאיכא ספר תורה (ה) ודאי עדיפה להחפכל במקום שאיכא קדושת בית הכנסת ועוד (ו) דהרי ודאי עדיף להחפכל ברוב עם (אג"מ ס' חות ז) ועיין בספר יוסף אומץ (ז' 331) לדלהחפכל כל התפילה לפני העמוד טוב יותר אכן תיקון זה אינו רק לעמי הארץ אבל לימוד תורה מועיל שבעתים מכל התפילה ועל ידי כן מכניסין המת לגן עדן ואם הבן מחדש הידושי תורה זה עיקר העדיפות
- ד) כשייש כמה אבלים בבית הכנסת צריך לחלק התפילה באופן שייהי מתפלליין ועובדין לפני התיבה בכל יום שכיוום ראשון יתפלל אחד עד אחר נפילת אפים ואחד מאשרי ובא לציון ולמהר יתחלפו וכשיש שלשה אבלים יחלקו באופן זה גם עם מנהה וכשייש ארבעה יחולקו באופן זה גם עם מעריב וג"כ בחילוף בכל יום (אג"מ י"ד ז - ס"א ס)
- ה) מי יהיה מחלל שבת מהמת כפירה שאין מהאבלין עליו (י"ד ס"ט - ה) לא שיק לחיב להבן לומר קדיש אם מטהו אמן נהרג ביד עכו"ם או מרים קדיש אבל אם רצה לומר קדיש על אביו רשות מסתבר שרשי דבן שהוא צדיק הוא מועיל אף לאביו שהוא רשע גמור דלכן לא מנו את אחו ואת אמו באותן שאין להם חלק בעולם הבא מפני חזקיהו ויאשיהו שהיו צדיקים (סילולין ק"ד ושער תשובת דרבינו יונה סע"ל פל"ב - ק"ג) אך שלא לדחות אבלים אף שהם ביום י"ב חודש והוא בתוקן שלשים (אג"מ י"ד ז - ס"א ו)
- ו) צריך לומר קדיש י"ב חודש אחר אב שהיה מחלל שבת רק לתיaben ולא דרך כפירה (אג"מ י"ד ז - ס"א ז)
- ז) אין אבל ללבוש קיטל בי"כ שעיקר הטעם ללבישה הוא להיות דוגמא למלאכי השרת בי"כ ובפסח הוא ג"כ לחשיבות שבשביל זה אין אבל ללבוש (פס)
- ח) מותר לומר קדיש דרבנן על מה שהציבור למדו ככלא למד עמהם דוקא שהוא מהדברים שכל הציבור אומרים כגון פרקי אבות ופרק אייזה מקום ואין כאלו קינו ופטום הקטורת אבל בלימוד שלא שיק להציבור כגון פרק משניות מאחר שלא שיק ללימודם והוא עצמו הוא לא למד אין לו לומר קדיש (אג"מ ס' חות ח)
- ט) אם אבל מתפלל לפני התיבה בעשייתו וכראש החודש היה שיק להניח אבל

להתפלל אפילו היל ומוסף בר"ח (נודע ביהודה ט - ל"ז) אבל ברוב המקומות אין מניחין אבל לומר היל ומוסף לפני התיבה ויש מקומות שאין מניחין אבל להתפלל בר"ח אפילו מעריב ומנחה ועביד כמר עביד ועביד כמר עביד (אג"מ סס חות ט)

) מי שרצו להזכיר נשות אביו ואמו אפילו בתוך שנה ראשונה אין למחות בידו שادرבה הנכון עמו (אג"מ סס חות ז)

יא) מותר להביא ספר תורה לבית האבל אפילו אם איינו יכול לקרוא בו ג' פעמים וכן משמע מהמ"ב (קל"ט - ט"ז) ובכה"ל דבר עשרה בחושין בבית האסוריין וה"ה לחולה שבאין אצלו עשרה לבקרו וככ"ש לאבל שאיכא מעלה וחוכות להמת שיתפללו שם בעשרה אבל ודאי יש להשתדל לקרוא שם ג"פ (אג"מ סס חות יג)

יב) אבל שיש לו בניים קטנים אין לו לבטל מלימודם (י"ד טפ"ד - ס) וכותב הש"ך דאין אבילות קטן והשミニון ב' דברים כ) שאר שרשאים להניג לקטנים שישמרו דיני אבילות מ"מ בלימוד התורה מהוביין לשלחן ללימוד ואstor להניכן לאבילות גם לעניין איסור לימוד התורה ק) כשהולד האב עצמו עמהן ברגילות מחיב גם האב כשהוא ג"כ אבל ללימוד עם בניו הקטנים אף שהן ג"כ אבלים (אג"מ י"ד ד - ס - ג)

יג) אבל שנשע עם הארון לארץ ישראל וחר לכאן הנושא ישב כל ז' הימים מהקבורה אף ששאר האבלים ישבו קודם ויעדמו מוקדם ולא היה ליושבים בחו"ל דין גדול הבית (ס ס)

יד) חברה קדישא שנובה מהיר גבוהה עבר טהרתו נפטר יש לידע שבעצם יש לה"ק לעסוק בנפטר בחינם ורק לבקש תשולם בשבי להוצאות האמיתיות שלהם ואם ישרבו לשמווע לדעת תורה בעניין זה יש להתחד ולסדר ח"ק אחרית שנגאו כדין (אג"מ י"ד ד - ס"ז)

טו) שמעתי דעתם הרב יעקב קמנצקי נזכר בחו"ל היה למעט הוצאות וטירחת משפחתו לבקר קברו ועוד שאשתו מזיווג ראשון נקרה בחו"ל וע"ע באג"מ ז - י"ד קס"ז) דכל המנהג דהילכה על קברי אבותינו חיוב לכתבי הארץ ז"ל שהביא המג"א (תק"ט - סק"ו) (התשובה לעניין פינוי קבר ד'ק Akron, Ohio ד'

טז) עיין באג"מ (י"ד ז - קי"ד) בנוגע לעניין פינוי המת מביה"ק לא"י דמותר دقין שלכפраה דידיה הוא ליכא בזין להמתים שנקבעו שם וגם אין בזין למת עצמו ואינו מחלק בין מת גדול בתורה או לא (husband recovered)

יז) בעניין פינוי עצמות השר משה מונטיפיורי לא"י כחוב האג"מ (י"ד ג - קי"ג) אסור לפנה אפילו לא"י דההיתר רק לבנים שרווצים טובת אביהם ואם ויהיה מבזין את כל רבותינו מימות עולם והוא צוה שיקברוהו דוקא בעירו בחו"ל ולא יעבור על צואתו

יח) אין להשתמש בבית לויות של ישראל אם מყירין הוצאות ביותר והוא גרווע מלחרבה המכיר ממני אוכלוי חי נפש (קו"ט ל"ה - כ"ה) ומצד זה עשה ר"ג תקנה והטשאפעל שמყירין הוצאות ביותר גזלנים הם ועושים מעשה רשעות (אג"מ י"ד ג - קל"ד)

יט) שמעתי מרבית דוד פינשטיין בשם אביו שמי שבקש דוקא לקבור בא"י אבל بلا בקשה צריך לקברו בחו"ל דאין מעלה בקבורת א"י וצ"ע

II. בעניין הקדושים - עיין בביור הלכה (קל"ז)